

Vaid het - ke kes - tab su - vi ja ka - jab lin - nu - laul,
vaid sil - ma - pil - guks lõh - na on lil - lel kau - ni - mal.

Kõik eil - ne on kui u - ni, ei hom - set tun - ne ma. — Kui

tae - vast I - sa tun - nen, võin ik - ka tä - na - da.

2. Vaid hetke teekond kestab
ning kõlab siin mu laul
ja ruttu õhtu jõuab
ka päeval pikemal.
On eilne nagu uni,
ei homset tunne ma,
kuid oma taevast Isa
võin täna teenida.

3. Kõik töö- ja pühapäevad
nii elan Tema väes
ja tean: mu rõõmud, vaevad
on minu Looja käes.
On eilne nagu uni,
ei homset tunne ma,
kuid ikka kindel käia
on lapsel Isaga.

*Viis: "On suve hele hommik", Hjalmar Backman 1882-1935.
Sõnad: Marja Terttu Tolamo, 1915-2000.
Tõlge: soome keelest 1983,
Eduard Salumäe, 1919-1985.*